RUGBY

„AVEȚI UN RUGBY PUTERNIC" — NE-AU SPUS OASPEȚII ENGLEZI

Aprecieri asupra: ● jocului românilor ● tehnicii jucătorilor ● participării „XV"-lui românesc la „Turneul celor 5 națiuni"

...Pe stadionul Politehnica, la cîteva minute după întîlnirea de rugby dintre selecționata studențească română și combinata Cornwall-Devon (Anglia). În timp ce jucătorii englezi făceau obișnuita baie după joc, ultimul din cele 3 susținute în țara noastră, am mai rămas în tribună alături de doi dintre oaspeți: domnii FREDRIK DWYER (conducătorul delegației) și CLIVE CROSS (antrenor).

— Da, da, spune dl. Dwyer, privind în gol, parcă scotocind în memorie. Ne aflăm așadar la sfîrșitul vizitei noastre în România sau mai precis a turneului. Fiindcă în timpul scurt pe care l-am avut la dispoziție nu putem spune nicicum că am... vizitat România. Înaintea momentului neplăcut al despărțirii se pot trage unele concluzii. Ca oaspete pot spune că aveți o țară frumoasă, în construcție, cu oameni simpatici, îndatoritori. Am fost bine primiți, cu multă cădurâ.

— Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase și vă rugăm să ne răspundeți la o întrebare ce interesează pe iubitorii rugbyului din țara noastră, pe cititorii noștri. După ce i-ați văzut pe români jucînd rugby — dv., care de fapt sînteți reprezentanții redutabilului rugby englez cu care noi nu ne-am mai întîlnit de mai bine de un deceniu — ce ne puteți spune după această dorită reîntîlnire? Care este părerea dv. despre rugbyul românesc?

— Aveți un rugby puternic. Am văzut trei echipe și pot spune că am fost plăcut impresionați de înaintarea jucătorilor români. Selecționata divizionară ne-a plăcut prin jocul ei. Păcat că noi, prin accidentarea unor oameni de bază, n-am putut da replica de care am fi fost în stare.

— Considerați că jocul românilor este corect, prea lent sau prea dur? Se apropie el de cel al unor țări cu renume?

— V-am mai spus, ne-a plăcut jocul rugbyștilor români. Aveți o echipă bună — mă refer la prima formație cu care am jucat (n.n. selecționata divizionară) — care se încadrează corect în limitele regulamentului. Bunî cunoscători ai jocului, rugbyștii români nu ni s-au părut duri, ci corecți. În evoluția lor se „simte" puternic școala rugbyului francez.

— Ați putea face o comparație între clasa rugbyului englez și român?

— Cred că așa cum se prezintă ea în momentul de față, naționala dv. — după cîte am înțeles, în refacere — nu ar putea încă ține piept formației Angliei, Țării Galilor sau Irlandei. Cert este, însă, că nu se va înregistra saltul dorit de inimoșii susținători ai rugbyului din România fără multe contacte internaționale cu echipe puternice. Formațiile dv. pot juca, de pildă, foarte bine cu reprezentative ale comitatelor de la noi, pentru început.

— Ce veți spune ziariștilor englezi care vă vor solicita impresii după turneul din România?

— Că am întîlnit un rugby adevărat — deci turneu util — și că întîlnirile româno-engleze trebuie, categoric, să continue. Va fi în folosul ambelor tabere. De altfel, am și solicitat pentru toamnă, vizita unei formații românești în Anglia.

...Îl abordăm apoi cu două întrebări suplimentare pe antrenorul **Clive Cross**, care-i tare nemulțumit că n-a văzut mai nimic din frumoasa Românie. Se arată dornic să revină cît mai curînd la noi.

— Ce lipsește, după dv., în fapt, jucătorilor români și ce v-a plăcut la ei?

— Cred că nu se grupează bine, nu organizează bine maul-ul, iar cei din spate nu fug suficient. Au însă „mîinile" foarte bune, adică o tehnică remarcabilă în mînuirea balonului. Bun, de asemenea, elanul lor în joc. Se vede ușor, însă, că sînteți elevii francezilor, ba mai mult, admiratorii jocului lor.

— Credeți că România ar putea lua parte la „Turneul celor 5 națiuni"?

— Cu siguranță, da. Va trebui, însă, depășită perioada actuală, înlăturate unele deficiențe de genul celor semnalate și mai ales... ascultat și rugbyul englez, nu numai cel francez. Cu doi profesori buni este întotdeauna mai bine decît cu unul singur.

*

Păreri sincere, idei, sfaturi de la niște iubitori ai balonului oval din Anglia, oaspeți pe care îi așteptam cu plăcere, de mult.

Modesto FERRARINI

Alan Pearn, cel mai bun jucător englez al turneului, inițiază un atac care va reuși cu toată opoziția lui Răscanu și Pop. Foto: N. DRAGOȘ

scrimă

CONCURSURILE DE VERIFICARE PENTRU J.O. CONTINUĂ LA TOATE PROBELE...

Acum, în plină pregătire pentru J. O., finala campionatului național masculin de floretă a reprezentat o foarte utilă verificare pentru trăgătorii de la această probă și, implicit, pentru tehnicienii noștri. Testul de duminică întărește — fapt îmbucurător — constatarea că **sportivii susceptibili să ne reprezinte la München au o formă acceptabilă pentru acest sezon. Țiu, Mureșanu, Falb și Ardeleanu, mai ales, oferă suficiente nădejdi în revirimentul floretei masculine, în ideea apropierii ei valorice de pretențiile olimpice.** Rămîne, desigur, să vedem cum se vor prezenta ei și la „Trofeul Giovannini" (3—4 iunie, Bologna), și, evident, în continuare, la alte concursuri.

Mult mai aproape de ceea ce așteptăm de la ei se află spadasinii. Duminica trecută, patru dintre ei, și îndeosebi **Al. Istrate** și **Pongrat**, au lăsat o frumoasă impresie la concursul internațional de la Genova, în care reprezentativa română s-a situat pe locul 2 din 24 de formații. **Plusul de personalitate care lipsea trăgătorilor de la această probă a apărut, în fine, mai pregnant. Așteptăm ca atît Istrate, Pongrat cît și ceilalți spadasini fruntași să dovedească o tot mai vizibilă combativitate pe planșă.** Cel mai apropiat prilej, chiar sîmbătă, la finala campionatului național de seniori, individual. Apoi, la 3—4 iunie, la Tallin (U.R.S.S.).

În ceea ce le privește pe floretiste, și ele ne vor oferi ocazia de a constata gradul de pregătire la care au ajuns, duminică, ziua în care își vor desemna campioana țării pe anul în curs. După preparativele de pînă acum, după ceea ce a arătat recentul trofeu „Floreta de argint", disputat la Como, se pare că **ediția 1972 a competiției va angaja mult mai multe sportive în lupta pentru titlu, pe lîngă Ileana Ghiulay, Ana Pascu, Olga Szabo** și **Ecaterina Stahl, o serie de floretiste din foarte tînăra generație.** Surprize nu sînt excluse (deși ierarhia autohtonă la floreta feminină prezintă o mai mare stabilitate în raport cu celelalte probe), ceea ce ar mări gradul de interes din jurul întrecerii. Așa cum s-a întîmplat cu Ad. Kuki, la băieți, duminica trecută.

În imposibilitate de a trage unele concluzii despre valoarea sabrerilor — testul de la Budapesta din cadrul „Cupei campionilor europeni", la care au participat cîțiva dintre reprezentanții lotului nostru fiind prea puțin edificator, datorită unor accidente — ne îndreptăm acum privirile către finala campionatului național, programată în ziua de 4 iunie. Se contează pe reintrarea lui **Vintilă**, pe restabilirea lui **Nilcă**, pe prezența lui **Irimiciuc**, alături de **Culcea, C. Nicolae, I. Budahazi** și de alți sabreri, exponenți ai tinerei generații. Pentru sabreri, „naționalele" vor trebui să fie edificatoare în ceea ce privește alcătuirea „4"-lui în vederea meciului cu Bulgaria (10—11 iunie), una din verificările importante din acest sezon. **Nu ascundem faptul că ne punem mari speranțe în aportul sabrerilor la J. O., la perspectiva de a obține medalii și puncte, astfel că reintrarea în formă a cît mai multor sportivi de la această probă nu poate fi decît de bun augur.**

Subliniind existența unui climat de muncă serioasă și perseverentă la nivelul tuturor probelor, nu ne rămîne decît să așteptăm colocviile mai sus amintite.

Tiberiu STAMA

handbal

Nimic nu lăsa să se întrevadă „furtuna" care a bîntuit asupra etapei de duminică a campionatului feminin de handbal Divizia A. Cine ar mai fi putut crede că liderul de necontestat al competiției (Universitatea Timișoara) va fi ținut în șah chiar pe teren propriu de către o formație abia scăpată de grijile retrogradării (Rapid București) sau că echipa clasată pe penultimul loc și ale cărei șanse de a mai rămîne în Divizia A sînt numai teoretice (Confecția București) va învinge pe cea de a treia clasată (I.E.F.S.)? Sigur că puțini dintre amatorii de handbal și chiar dintre specialiști ar fi putut bănui că etapa de duminica trecută va consemna astfel de rezultate, ca acelea amintite mai sus, sau — ca să luăm alt exemplu — cum a fost cel de la Cluj, unde ultima clasată (Universitatea) a remizat cu vicecampioana țării (Universitatea București)...

Numai că aceste rezultate, puțin scontate, au — ca să zicem așa — un efect pur platonic, deoarece ele nu mai pot afecta deloc poziția formațiilor în clasament. Este vorba, deci, de o furtună într-un... pahar cu apă! Explicația acestei neașteptate „revolte" a echipelor din coada clasamentului trebuie pusă, în primul rînd, pe seama definitivei tranșări a disputei din fruntea ierarhiei interne, unde **Universitatea Timișoara** nu mai poate pierde medaliile de campioană, **Universitatea București** locul secund și **I.E.F.S.** locul al treilea. În această situație, capacitatea de mobilizare a jucătoarelor din aceste formații este, bineînțeles, redusă, în timp ce echipele codașe încearcă măcar acum, în ceasul al 12-lea, să dovedească injustețea trecerii lor în divizia secundă.

Înaintea etapei de duminică (penultima a acestei ediții) clasamentul se prezintă astfel:

1. UNIVERSITATEA TIMIȘOARA	25	23	1	1	395—229	47
2. Univ. Buc.	25	19	2	4	343—250	40
3. I.E.F.S.	25	13	3	9	270—244	29
4. Voința Odorhei	25	10	1	14	228—269	21
5. Textila Buhuși	25	9	3	13	263—300	21
6. Mureșul Tg. M.	25	9	3	13	266—287	21
7. Rapid București	25	8	4	13	261—266	20
8. Rulmentul Brașov	25	8	3	14	307—351	19
9. Confecția București	25	6	4	15	271—312	16
10. Universitatea Cluj	25	6	4	15	286—372	16

Pentru edificarea cititorilor iată și cu cine mai au de jucat ultimele patru echipe: **RAPID BUCUREȘTI—Textila Buhuși (a), Rulmentul (d); RULMENTUL—Mureșul (d), Rapid (a); CONFECȚIA — Voința Odorhei (d), Mureșul (a); UNIVERSITATEA CLUJ—I.E.F.S. (d), Voința (a).**

judo

Pe marginea finalelor școlilor sportive

PRIMA EDIȚIE — UN REAL SUCCES

La finele săptămînii trecute, sala Giulești din Capitală a găzduit, timp de două zile, finalele primei ediții a campionatului republican de judo, rezervat școlilor sportive. La start s-au aliniat Șc. Sp. Unirea Iași, Șc. Sp. 2 București, Șc. sp. Energia București, Șc. Sp. Șoimii Sibiu, Sc. Sp. Gloria Arad și Șc. Sp. Viitorul Pitești.

Trecînd la amănuntele notate în cele două zile de întreceri, se cuvine să ne referim, în primul rînd, la succesul concludent al **Șc. Sp. Unirea Iași**, care a cîștigat toate meciurile susținute. Tinerii judoka ieșeni s-au dovedit excelent pușî la punct, atît sub aspectul tehnico-tactic (executată cu ușurință procedee de mare dificultate) cît și al pregătirii fizice, fiind, totodată, combativi și curajoși — lucru evidențiat și prin abundența procedeelor de sacrificiu pe care le-au folosit. Din rîndul echipei campioane — antrenată de prof. **C. Bordea** — am remarcat evoluțiile tinerilor judoka **Adrian Hazincop** (cat. 63 kg) și **Ioan Moraru** (cat. 75 kg), aflați, de altfel, în vederile antrenorului federal Gh. Donciu. Trebuie, de asemenea, remarcată apariția „în scenă" a sportivului ieșean **Dorel Rădescu** care (la numai 16 ani și jumătate și după șase luni de judo!), a obținut cîteva victorii surprinzătoare.

Apropo de Șc. Sp. 2 credem necesar să subliniem regresul acestei echipe, care s-a prezentat cu mult sub potențialul obișnuit. 7 din cei 8 judoka fiind prea siguri de ei. Singurul reprezentant al echipei, care a făcut excepție de la „regulă", a fost **I. Petrov.** Aprecieri merită, în schimb, Șc. Sp. Energia București, antrenată de Sorin Arjoca și Grelus Pascu, ai cărei componenți, deși au încă minusuri la capitolul tehnică, știu să-și apere șansele cu dîrzenie, compensînd lacunele amintite prin exploatarea la maximum a calităților fizice, într-adevăr excepționale. În rest, cîteva nedumeriri în privința lipsei de vervă a „Șoimilor" din Sibiu (mai puțin **Traian Balaban** — o autentică speranță), altădată aflați în lupta pentru primele locuri.

În sfîrșit, alături de elogiile ce se cuvin ireprosabilei organizări, asigurată competiției de Sc. Sp. Energia în colaborare cu federația de specialitate, acordăm... „ippon" (victorie) și arbitrilor, dintre care **Constantin Ciolan, Laurențiu Vasilescu, Viorel Tosun** și **Dorin Gavrea** merită mențiuni speciale.

Horia ALEXANDRESCU

Echipa campioană — Șc. Sp. Unirea Iași (de la stînga la dreapta): prof. Constantin Bordea, *antrenorul echipei*, Adrian Hazincop, Cornel Condurat, Ilarion Turcov, Ioan Moraru, Constantin Sauciuc, Gh. Păulescu, Dumitru Nichifor și Dorel Rădescu. Foto: GH. DONCIU

atletism

După concursul de primăvară al juniorilor II PROGRESUL CELOR MAI MICI ATLEȚI ESTE TOT MAI EVIDENT

Dacă vreodată se va scrie istoria atletismului românesc, atunci acești minunați pasionați ai atletismului argeșean vor avea un loc binemeritat. Două stadioane atletice, primul liceu de atletism din țară, modul eficient în care este sprijinit atletismul la toate nivelurile locale, rezultatele obținute — iată numai cîteva dintre remarcabilele realizări atletice argeșene.

Ne-am dat seama o dată în plus de acestea la recentul concurs republican al juniorilor de categoria a II-a, în care cei 800 de atleți și circa 200 profesori și antrenori au avut tot ce a fost necesar pentru realizarea scopurilor lor.

Ce ne-a plăcut? În primul rînd, faptul că cel puțin jumătate din participanți sînt atleți cu posibilități certe de progres. Procentul talentelor este destul de ridicat și aceasta arată că atletismul este tratat — la nivel de selecție și pregătire a tineretului — tot mai practic, deci mai puțin declarativ. Apoi, participarea a 37 de județe și a reprezentanților Capitalei (au lipsit reprezentații județelor Olt și Sălaj) arată preocuparea pentru acest sport de bază. Rezultatele, talentul, pregătirea și în special perspectiva unor atleți, precum **Viorel Dumitrescu, Virgil Miloiu, Constantin Beberechc, Iosif Crișan, Marcel Tomșa, Mihai Zară, Doru Boboc, Vasile Cristea, Ion Rarinca, Nicolae Bindar, Georgel Costache, Elena Serpeșean Viorica Neagu, Silvia Nicolescu, Doina Spinu, Cocuieana Bucătaru, Constantin Mariana, Toma Sanda, Mariana Nan** dovedesc, totodată, competența antrenorilor acestora.

Liceul de atletism din Cîmpulung Muscel și-a luat din nou „partea leului". A devenit fapt obișnuit clasarea pe primul loc a acestei unități de bază a atletismului nostru, după părerea noastră cea mai însemnată realizare organizatorică a ultimilor ani în această disciplină. O notă bună pentru reprezentanții Aradului — în evident progres — pentru Viitorul București, Liceul II Cluj, C.A. Roman, Sc. sp. Reșița, Liceul 2 Iași.

Nu ne-a plăcut un singur lucru: dacă numărul foarte mare de concurenți ne bucură, evident, totuși, valoarea unor rezultate duce la concluzia că unele secții, cluburi, antrenori, profesori consideră, probabil, că se pot eluda regulamentele, baremurile stabilite, și că un concurs republican este un concurs de masă. F.R.A. va trebui să pună piciorul în prag, oprind accesul celor lipsiți de rezultate reale. Dar nu este mai puțin adevărat că unitățile de care aparțin atleții au datoria să analizeze cu exigență standardul valoric al celor pe care îi trimit. Este inadmisibil ca unități precum Olimpia București (ai cărei atleți au fost mereu în coada probelor) Șc. sp. Galați, Șc. sp. Botoșani, Șc. sp. Călărași, C. S. Baia Mare, și multe altele, să-și cheltuiască fondurile cu participanți ale căror rezultate sînt întrecute cu ușurință de atleți din categoria copii....

ELENA VINTILĂ A ALES LUNGIMEA, DAR NU RENUNȚĂ LA PENTATLON...

Rezultatul de 6,44 m, unul dintre cele mai bune obținute în acest sezon (aer liber) pe plan european, realizat recent de Elena Vintilă în cadrul unui pentatlon-record, poate surprinde pe cei mai puțin avizați. Dar cine a urmărit întreaga evoluție a atletei dinamoviste anul acesta, nu va fi deloc surprins de saltul noii recordmane a pentatlonistelor. Cu cele 4923 de puncte (după vechea tabelă) ea a depășit cu 23 p. norma olimpică impusă de federație iar săritura sa de 6,44 m se află la numai un centimetru de baremul respectiv. Ambele rezultate o instalează definitiv pe atleta bucureșteancă (a început să practice acest sport în Timișoara, la clubul Banatul, cu antrenorul Wittman și din 1964 este membră a clubului Dinamo) printre performerele de elită ale atletismului feminin din țara noastră.

Învingătoare în „Cupa de Cristal", clasată apoi pe locul VI la „europenele" de sală (avînd rezultat egal cu locul IV), și mai recent cîștigătoare a lungimii la concursul de primăvară, Elena Vintilă demonstrează o deosebită constanță, bazată pe serioasele acumulări din lunile de iarnă. Calitățile sale multilaterale (dintre care subliniem viteza și detenta) — să nu uităm rezultatul de 1,73 m la înălțime! — dublate de o mare ambiție și multă sobrietate, anunță în acest an o talentată adversară pentru Viorica Viscopoleanu, proxima întîlnire a celor două atlete fiind așteptată cu interes.

I-am cerut părerea și lui Ion Vintilă, soțul și antrenorul recordmanei, despre posibilitățile și perspectivele... elevei sale. El însă ni s-a părut realist în aprecieri: *„Rezultatele Elenei depășesc planificarea făcută împreună la începutul anului, astfel că va trebui să ne propunem alte cifre pentru etapa următoare. Obiectivul final: participarea la J.O., pentru care rezultatele actuale vor trebui confirmate. Dar, sînt convins că Elena nu se va mulțumi cu atît și va tinde mai sus. Eventual, în apropierea a 6,60 m la lungime (rezultat care ar aduce oricui un loc în finala olimpică) și, respectiv, 5100 p (după vechea tabelă) la pentatlon. Oricum însă principala noastră preocupare se va îndrepta spre săritura în lungime".*

Alegerea ni se pare judicioasă, deoarece la 26 de ani, 1,71 m și 59 kg, Elena Vintilă are toate posibilitățile de a mai urca cîteva trepte bune spre marile performanțe.

A. VASILIU

gimnastică

(Urmare din pag. 1)

GIMNASTELE NOASTRE AU POSIBILITĂȚI

suple, ceea ce le permite să lucreze cu multă ușurință, cu o anume dezinvoltură care place ochiului, finalurile exercițiilor prezentate de ele sînt de o impresionantă precizie, aterizările — la toate aparatele — sigure, fără „pași" sau „bîlbîieli" pe care brigăzile de arbitre le sancționează, de regulă, fără cruțare. De asemenea, am reținut că la unele aparate exercițiile gimnastelor maghiare cuprind elemente de o mai ridicată valoare tehnică (paralele, de pildă), iar Kery Anika prezintă șurub cu 720 grade la sol, executat foarte bine.

Cu indisponibilitățile amintite, selecționata României s-a prezentat la Budapesta pentru a-și apăra cu ardoare șansele, pentru a obține un rezultat cît mai strîns posibili, Elena Ceampelea, Elisabeta Turcu, Paula Ioan, Mariana Gheciov, Ștefania Bacoș și Marcela Păunescu tiind hotărîte să înfrunte curajos toate atu-urile adversarelor. Cu riscul de a repeta unele aprecieri cuprinse în scurtele relatări transmise în cursul celor două zile de concurs, vom spune că sportivele române și-au făcut onorabil datoria, concurînd la nivelul lor de pregătire, iar pe alocuri chiar peste așteptări. S-a manifestat o mobilizare puternică a tuturor capacităților fizice și psihice ale sportivelor pentru un randament maxim, concretizată în multe evoluții bune, de nivel ridicat.

În prima zi gimnastele noastre au avut de luptat nu numai cu dificultățile propriu-zise ale întrecerii, dar și cu un arbitraj care le-a fost deseori potrivnic, iar în cea de a doua zi, la exercițiile liber alese, în condițiile unui arbitraj, de această dată, corect, și-au dovedit din plin superioritatea la unele probe, recunoscută ca atare nu numai de persoane neutre, ci și de specialiști din R. P. Ungară, cu recunoscută autoritate în gimnastica internațională. Aceasta a făcut ca, deși evoluînd cu numai cinci concurente, gimnastele române să mențină o diferență minimă față de formația Ungariei — mai puțin de două puncte.

Considerăm că felul cum s-au comportat la Budapesta trebuie să constituie un stimulent pentru abordarea cu maximă seriozitate a următoarelor meciuri amicale de verificare (cu Olanda și, probabil, cu Anglia), incontestabil mult mai ușoare decît cel care face obiectul rîndurilor de față. Gimnastele noastre olimpice trebuie să înțeleagă că dacă acum facem abstracție de scorul în sine — prea sever față de valoarea reală a echipelor — și ne referim la ceea ce au făcut ele însele în concurs, cu același etalon vom măsura și viitoarele meciuri și nu ne vor impresiona de loc eventuale victorii la diferențe substanțiale. Vom analiza și atunci cu exigență și luciditate evoluția la fiecare aparat, randamentul pe care-l va da fiecare componentă a echipei noastre.

Dar, deoarece întîlnirile internaționale aduc în prim plan atît aspecte pozitive (de care am amintit), cît și neajunsuri, considerăm că e util să ne referim și la acestea din urmă, mai ales că ele au fost relevate de o confruntare a două echipe ce aspiră cu îndreptățite speranțe la unul din locurile fruntașe ale ierarhiei olimpice. Deși am mai spus-o și cu alte ocazii, vom atrage din nou atenția că **problema greutății corporale a gimnastelor noastre nu se bucură încă de atenția cuvenită.** Credem că rezolvarea ei nu mai trebuie lăsată pe seama sportivelor înseși, ci e de competența altor factori, care trebuie să intervină de urgență. Pentru că **ritmul lent al unor execuții, înălțimea redusă a unor sărituri sau salturi, dificultatea cu care sînt executate elementele mai grele, trebuie puse și pe seama greutății corporale exagerate a unora dintre sportive.**

Poate că numărul nu-i îngrijorător, dar semnalăm că la Budapesta au fost încă ratări. Campioana noastră, Elena Ceampelea, a ratat prima săritură la impuse (pretext pentru arbitre s-o depuncteze și la cea de a doua, deși a fost bună) și a avut o dezechilibrare serioasă la bîrnă; Paula Ioan a căzut în prima zi la bîrnă, iar în cea de a doua la paralele, nu atît din neatenție, cît din cauza ritmului prea înalt, în care ea începe, de regulă, exercițiile; iar Elisabeta Turcu a suportat o cădere la bîrnă. Or, o echipă care se respectă trebuie să ajungă, cu trei luni înaintea J. O., să nu mai înregistreze ratări în meciurile oficiale. În ceea ce privește execuțiile tehnice, dorim să atragem din nou atenția antrenorilor noștri asupra faptului că, în general, **aterizările gimnastelor române** (atît la sărituri, cît și la paralele și bîrnă) **sînt defectuoase și grevează considerabil asupra notelor,** chiar dacă regulamentul prevede o penalizare minimă în acest caz. „Boala" aceasta este, din păcate, destul de veche și nu știm cît de eficace va putea fi „tratamentul" viitor.

Să consemnăm în finalul acestor rînduri, că accidentările menționate au relevat existența, la ora actuală, a cîtorva gimnaste bine pregătite, ce pot aspira în orice moment la un loc în echipa națională, ceea ce nu e de loc rău. Păcat că Mariana Gheciov s-a accidentat, pentru că era într-o excelentă dispoziție de concurs. Marcela Păunescu a fost o revelație. Totuși, parcă sînt prea multe accidentări. Obiectivul principal pe care și l-a propus federația — acela de a alinia **o echipă bună la J.O., care să obțină un loc printre primele șase formații** — obligă pe toți factorii cu răspunderi în pregătirea olimpică să lucreze astfel cu sportivele, încît să fie mult reduse, dacă nu chiar cu totul eliminate cazurile de accidentări, cu urmări dintre cele mai neplăcute pentru sportivele respective și, în ultimă instanță, pentru echipa națională.

Concluzia ce se desprinde din toate aceste aprecieri ni se pare clară. Dispunem, la ora actuală, de 10—12 sportive ale căror exerciții impuse și liber alese trec cu succes rigorile examenului internațional, iar din rîndurile acestora se va putea alcătui o echipă valoroasă pentru întrecerile olimpice. Concursul de la Budapesta a arătat că drumul pe care se merge este bun. Credem că retușurile ce urmează a mai fi făcute în etapa viitoare vor spori și mai mult capacitățile de mobilizare și tehnice ale tuturor componentelor lotului, astfel ca examenul olimpic să poată fi abordat cu succes.

Epistolele săptămînii

FOTOGRAFIA DIN CĂRBUNEȘTI

Cînd am scos scrisoarea din plic, a sărit afară și o fotografie. Reprezenta o mică construcție (doar parter, 3 uși, 3 ferestre) cu schele în jur. La prima vedere se părea că n-are nici o legătură cu sportul, așa că am început să citim curioși ceea ce ne scrisese **Iulian Preda** (str. Dragoș Vodă 29) despre orașul Tg. Cărbunești, din jud. Gorj. Așa am aflat de dragostea pentru sport a localnicilor... în urmă cu cîțiva ani. **„Era pe atunci un profesor la Liceul teoretic, recunoscut ca un mare animator al sportului. De numele lui Gheorghe Vlădoiu, căci despre el este vorba, se legau însemnate acțiuni sportive din oraș, la atletism, handbal, volei, fotbal, baschet ș.a.".**

Ce vrea, de fapt, să ne spună autorul scrisorii? Bineînțeles, nu intenționează să laude, retroactiv, o bogată activitate sportivă, ci cu totul altceva. Vrea să ne aducă la cunoștință o situație de loc... roză — existentă în prezent — în această direcție. Interlocutorul pornește de la un amănunt de loc lipsit de importanță: **„Precizez că o dată cu ieșirea la pensie a lui Vlădoiu, toate activitățile sportive au trecut în repaus. Bazele au început să fie neglijate, chiar lăsate să se degradeze. Terenul de fotbal, de pildă, pentru care s-au investit o sumă însemnată de bani și muncă, s-a transformat în... pășune pentru cai și porci. Gardul a fost luat ca... lemn de foc, iar clădirea începută, ce urma să fie vestiar afectat jucătorilor și arbitrilor, a rămas neterminată, de ani, așa cum o vedeți în fotografia ce v-o trimit".** Stă și se întreabă, nedumerit, cel pe care îl doare sufletul de „infirmitatea" preocupării pentru sport în Cărbunești: **„Se va mai amenaja vreodată terenul de fotbal așa cum era el și cum ar trebui să fie? Va reînvia viguros, din nou, sportul la Tg. Cărbunești? Dar cei care răspundeau de fondurile strînse pentru baza sportivă, răspund de dezinteresul dovedit?".**

Bine face Iulian Preda că se întreabă, bine a făcut că ne-a scris, dar nu face bine că e sceptic. Noi sîntem optimiști. Avem convingerea, de pildă, că scrisoarea și articolul de față vor avea un rol... tonic pentru toți cei ce pot ajuta mișcarea sportivă din acest oraș. Organizațiile U.T.C., școlile, asociațiile sportive — dacă își vor uni eforturile — vor putea realiza multe. Ne angajăm să consemnăm bucuroși, imediat, revirimentul așteptat pe linie sportivă, în acest mic oraș de pe plaiurile Gorjului.

ÎN DIVIZIA B

VOINȚA BUCUREȘTI (m) — INVINSĂ DE AGRONOMIA IAȘI!

Duminică s-au disputat jocurile din cadrul penultimei etape a campionatului de handbal, divizia B, care au adus, conform tradiției stabilite în ultima vreme, și cîteva rezultate surprinzătoare. În categoria acestora trebuie trecute, în primul rînd, înfrîngerea destul de severă suferită de handbaliștii de la Voința București în fața Universității Iași, precum și neașteptata victorie, obținută de formația feminină Voința Rădăuți la București, în întîlnirea cu Constructorul. În rest, jocurile au fost caracterizate de dîrzenia firească ultimelor etape de campionat. Asupra situației din clasamente ne propunem să revenim într-unul din numerele noastre viitoare. Pînă atunci, iată o scurtă prezentare a acestei penultime runde:

FEMININ, **Seria I:** IGEX BUCUREȘTI — POLITEHNICA GALAȚI 12—6 (5—3). Meciul a început sub semnul unui echilibru perfect, cele care înscriu primele fiind jucătoarele de la Politehnica (min. 1), dar, în același minut, elevele tînărului antrenor **Dan Spătaru** (a cărei venire la cîrma echipei s-a dovedit de bun augur) egalează și preiau conducerea. De altfel, din acest moment și pînă în finalul partidei, handbalistele bucureștence vor păstra inițiativa, conducînd în repriza secundă cu un avans destul de mare. Este adevărat că în ultima parte a jocului misiunea echipei bucureștene a fost facilitată și de căderea oaspetelor, oricum aportul jucătoarelor Matei și Rusu (IGEX) se cere subliniat. Principalele realizatoare: **Matei** (5) și **Rusu** (2) — IGEX, respectiv **Constantinescu** (2) și **Iancu** (2). A arbitrat corect **C. Căpățînă** (Buzău).

Dumitru NEGREA

Voința București — Spartac Ploiești 8—6 (5—3), Constructorul București — Voința Rădăuți 13—17 (6—7)!, Chimia Buzău — Progresul București 7—7 (5—2), Chimia Făgăraș — Universitatea Iași 16—16 (7—8); **Seria a II-a:** Dermagant Tg. Mureș — Textila Sebeș 8—7 (2—4), C.S.M. Sibiu — Jiul Petroșani 7—6 (5—3), Sparta Mediaș — Voința Oradea 24—7 (12—4), Univ. II Timișoara — Constructorul Baia Mare 13—15 (6—6)!, Constructorul Timișoara — Voința Sighișoara 13—7 (6—4).

MASCULIN. **Seria I:** Agronomia Iași — Voința București 23—19 (13—10)!, Tractorul Brașov — Chimia Făgăraș 23—19 (12—7), Știința Bacău — Comerțul Constanța 18—10 (9—6), Relonul Săvinești — Chimia Tr. Măgurele 6—0, Rafinăria Teleajen — A.S.A. Tg. Mureș 25—17 (12—9), **Seria a II-a:** Minaur Baia Mare — Banatul Timișoara 33—16 (15—5), Gloria Arad — Timișul Lugoj 16—13 (7—6), Știința Petroșani — Metalul Copșa Mică 15—12 (9—5), Textila Cisnădie — Știința Lovrin 13—14 (4—10), C.S.M. Reșița — A.S.A. Sibiu (10—10 (5—5).

(Corespondenți: St. Băloi, T. Tohătan, S. Neniță, P. Peană, V. Secăreanu, V. Diaconescu, A. Vasilescu, I. Ionescu, I. Ene, V. Popovici, I. Păuș, V. Lazăr, N. Dumitru, P. Pavel).

pistol

A IX-a ediție a campionatelor mondiale

ULTIMELE PREGĂTIRI ALE SELECȚIONABILILOR ROMÂNI

Pregătirile popicarilor români în vederea campionatelor mondiale se apropie de sfîrșit. După consumarea primei etape a turneului final al campionatului divizionar pe echipe, specialiștii federației au convocat membrii loturilor republicane feminine și masculine la un scurt antrenament comun pe arena de la Mangalia Nord. Au răspuns prezent: **Elena Trandafir, Cornelia Petrușcă, Ildiko Grozăvescu, Crista Szocs, Florica Neguțoiu, Ana Petrescu, Elena Cernat, Petre Purje, Cristu Vinătoru, Ion Micoroiu, Ilie Băiaș, Iosif Tismănaru, Gheorghe Silvestru** și **Ludovic Martina,** selecționați, în urma repetatelor trialuri, pentru ultima fază a preparativelor în vederea marii confruntări mondiale.

În programul de instruire au figurat lansări la „figuri", „canale" și „singuratice", intercalate cu ședințe de pregătire fizică generală și specifică. Exercițiile tehnice au avut loc într-o sală asemănătoare cu cea de la Split (cu ridicare automatizată și cu popice din material plastic). Marți, selecționabilii au avut zi de odihnă, urmînd ca azi aceștia să se prezinte pe arena Voința din Capitală, unde vor efectua un ușor antrenament, după care vor fi definitivate echipele care vor reprezenta țara noastră la cea de a IX-a ediție a campionatelor mondiale, programate între 27 mai — 4 iunie la Split.

ORDINEA INTRĂRII SPORTIVILOR PE PISTELE C. M.

Forul internațional a procedat la tragerea la sorți pentru stabilirea ordinii intrării pe pistele de concurs a echipelor și sportivilor participanți la proba de perechi. Sorții au decis următoarea intrare: **echipe (f)** — R.D. Germană, Cehoslovacia, Iugoslavia, Ungaria, România, R. F. a Germaniei, Suedia: **(m)** — Franța, Ungaria, Cehoslovacia, R. F. a Germaniei, România, Italia, R. D. Germană, Suedia, Elveția, Austria, Iugoslavia; **perechi (f)** — România, R. D. Germană, Ungaria, Iugoslavia, Austria, Cehoslovacia, R. F. a Germaniei, Suedia; **(m)** — R. F. a Germaniei, Elveția, România, Suedia, R.D. Germană, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Franța, Italia și Iugoslavia.